

Kabandjahi 15 Febr 1949

Begravenis van Jan Smet

1 Na de H. Mis werd Jan uit gedragen door 6 van zijn kameraden dwaars achter de kameraden de kruisendragers terwijl 6 andere de erewacht vormden, of als achtergrond zetteu het kerkje, duidelijker is dit nog te zien op foto

2 Met onze eigen auto's ging het toon naar het kerkhof, bij het betreden van het kerkhof

3 gaf de erewacht een salvo af

4 De strot betreed het kerkhof

5 Achter de bare loof Major Gultukua met Overste Cornet en hun officieren

6 Pastoor Brandt overzigt de plechtigheden bij de geopende groeve

7 De verna zakte de kist in het graf

8 De erewacht presenteerde het geweer en de omstanders brengen het militaire saluut

Gedenk vooral bij het H. Misoffer de Ziel van Zaliger

JOHANNES MARTINUS SMET
(soldaat 1e klas)

Geboren te Hansweert op 23 Juni 1926, stierf hij, door een noodlottig ongeval, ver van huis te Sidikalang, Sumatra, op 14 Februari 1949. Omringd van zijn Nederlandse kameraden, werd hij te Kabandjahi aan de schoot der aarde toevertrouwd.

Zijn ziel was welgevallig aan God, daarom haastte Hij Zich hem weg te nemen uit het midden der ongerechtigheden. Wijsheid 4: 14. De Heer heeft aldus gewild; wie zal Hem durven vragen, waarom Hij zo gehandeld heeft? 11 Kon. 15.

Hoe ondoordringelijk zijn Zijn oordelen en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen? Rom. 11: 33 In de volle bloei van zijn jaren moest hij, gelijk zovelen, zijn geboortegrond verlaten, om in de vreemde zijn plicht te vervullen. De mens wikt, doch God beschikt. Want God riep hem naar het eeuwige Vaderhuis. Mijn dierbare Moeder, onverwachts werd ik van U weggenomen, in droefheid en geween laat ik U achter, doch de Heer zal U in vreugde en blijheid tot mij terugleiden voor eeuwig.

Lieve Moeder, ik dank U voor al Uw liefdevolle zorgen, U waart mij een lichtend voorbeeld in al Uw opofferingen.

Lieve broers en zusters, vergoedt ruimschoots mijn gemis, door Moeder te troosten en bij te staan.

Dan vraag ik, al mijn familie, vrienden en kennissen, mij te helpen met Uwe gebeden tot God.

Moge het offer van mijn jong leven U allen zegenen.

Heer geef hem de eeuwige rust!
Onze Vader. — Wees Gegroet.

9 Pastoor Brands nam toen het woord
en eindigde met het gemeenschappelijk
bidden van het Oude Vader.

10 }
11 } Hier sprak Major Guelken
12 }

13 Daarna sprak Overste Cornet

14 De laatste eer werd nog gebracht
de erewacht presenteerde het geweer

15
16 Zijn batterij Commandant de Graaf
brengt het schuit.

Daarna alle aanwezigen gedurende
een minuut stilte.

Hiermede was de plechtigheid
afgelopen.

Sloge Jan Rusten in Vrede

